ANUL XII. No. 1445 — 4 PAGINI 3 LEI — Duminecă 9 Septembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.60

Ca pe vremuri...

Ca orice lucru, boxul a avut timpurile sale de glorie. Era pe vremea (nu tocmai glorioaselor) reuniuni dela Romcomit sau dela Alhambra.

Sânt de-atunci 10 sau 12 ani.

Pe ring, doi boxeuri, (viitoare vedete) bâlbâiau un fel de bătae cu icneli, cu pumni zvârliți la întâmplare și cu rude cari tremurau în sală pentru integritatea „boxierului" respectiv, pe care-l încurajau familiar:

— Atinge-l Nae!

— Arde-l că s'a muiat!

— E și Marioara aici!

Și fiindcă nu li se respectau întotdeauna convingerile, spectatorii se porneau uneori să huiduiască.

Apărea atunci pe ring, înalt, întotdeauna grav, umflându-și pieptul, îngroșându-și vocea și ridicând în sus o mână care cerea tăcere, prietenul nostru Albescu.

Rotea în sală o privire severă și-și libera apoi vocea care se rostogolea în vibrații metalice:

— Stați să vă explic!...

Și începea să explice cum a fost, ce scrie regulamentul și cum trebuia să fie.

Terorizați de savantul acesta gata mereu să explice, spectatorii abandonau. Se porneau spontan să aplaude, sau se blocau într'o tăcere pe care numai uneori, o voce pițigăiată o zdruncina de sus, dela galerie, articulând:

— Huooo!...

Albescu însă intervenea și pentru acesta, cu aceiaș mină gravă de mentor permanent:

— Stai să-ți explic!...

Și explica din nou, difuzând gratuit primele noțiuni de box popularizat...

Astăzi, boxeurii s'au cizelat. Sunt vedete autentice. Spectatorii s'au cultivat. Cunosc regulamentele în detalii. Iar huiduelile, montate pe doza aceasta de pregătire nu mai pot să fie stopate. Când se pornesc, se aliază și tună prelungit și asurzitor până se înnecă singure.

Nu le mai poate opri nimeni. Oricât de înalt ar fi, de grav și de impunător, și oricât de dramatic ar încerca să oprească tumultul, ridicând din mijlocul ringului mâna și încercând să peroreze:

— Stați să vă explic!...

Vremurile eroice ale boxului au dispărut. Și cu ele, și pitorescul scenelor cu huiduelì neconvinse, cu explicații didactice, cu aplauze apoi și cu decizii neroade ale unui juriu fără nici-o pregătire.

Și totuși, — ca o nouă și nesolicitată dovadă a faptului că *„istoria se repetă"* — se înfiripă și astăzi la box, uneori, scene grotești, amintitoare ale primelor bâjbâiri din box.

Scene hilare în fața cărora, nostalgic, un spectator bătrân își încrețește ușor fruntea, sub valul amintirilor, șoptindu-și înduioșat: *„Ca pe vremuri!..."*

Iată de pildă, ultima reuniune dela „Box Carpentier".

La un moment dat, un match vijelios. Un match cu pumni căzând în ropot, pleznind la întâmplare, stâlcind nasuri și liberând sângele care țâșnește potop.

Un match admirabil.

Și deodată, răsărit nu se știe de unde, judecătorul delegat de F. R. B. se apropie de ring și comandă:

— Stop! Opriți matchul!...

Arbitrul se miră:

— Dece?

— Avertisment boxeurului X! decretează imperturbabil judecătorul.

— Și pentru asta oprești d-ta matchul? se miră cineva, surprins de abrogarea aceasta subită a regulamentului care nu permite niciunui judecător din lume să oprească un match, pentru ca să dea un avertisment.

Judecătorul dela „Box Carpentier" însă este grav, imperturbabil și a-tot-știutor: — Ce știi d-ta? habar n'ai!... (Ca pe vremea când prietenul nostru Albescu teroriza justificat asistența, cu invariabilul: „Stați să vă explic!...)

Și matchul se reia sub briza aceasta de amintiri iscate de fiecare decizie prost inspirată a judecătorului, care imprimă serii, conturul demodat al reuniunilor de acum 12 ani.

Ca pe vremuri!...

Cum să te poți supăra pe un astfel de judecător?....

George Fulga

Comercializarea campionatului național reînvie sportul luptelor?

Luptătorii aduși în Capitală pe socoteală proprie, pentru „deverul" unui consorțiu de comercializare a sportului amator

„Nici un luptător nu poate participa la campionate, dacă nu achită taxa de 100 lei...

De câteva zile, capitala este literalmente inundată de afișajul care se face campionatului național de lupte greco-romane. Pietonul grăbit nu are posibilitatea să deslușească din literatura comercială lipită pe pereți, decât că e vorba de lupte și de... campionat. Și dacă-i amator de astfel de spectacol, se oprește, citește și trece mai departe.

Noi am cetit mai atent decât pietonul grăbit. Ba am aprofundat chestiunea și am ajuns la concluzia că ceiace s'a pus la cale, este mai mult decât un campionat de lupte.

TURNEUL DELA O. N. E. F. ȘI MIRAJUL IMBOGĂȚIRII

Cetitorii noștri își amintesc, desigur, de extraordinarul succes pe care l,a avut astă vară, turneul internațional de lupte greco-romane dela O.N.E.F. unde, câțiva oameni pricepuți în materie, au investit un capital important și au reușit să pună pe picioare spectacole de lupte cari au atras zeci de mii de oameni. Succesul material a depășit orice așteptare și a răsplătit din plin pe organizatorii cari au riscat capital și muncă.

Mirajul îmbogățirii prin lupte, a făcut însă nopți de insomnie unei categorii de oameni, care a ajuns la convingerea că sportul este astăzi cel mai sigur negoț.

Totul depinde însă de felul cum știi să «montezi» afacerea și mai ales de priceperea cu care știi să eviți riscul. ***Dacă reușești aceste două tururi de forță, ești un om «făcut»...***

LUPTATORII AMATORI N'AU VOE SA PRIMEASCA BANI

Pentru oamenii de afaceri pomeniți mai sus, socoteala a fost simplă. Mai simplă chiar decât bună ziua.

Dacă luptele au «prins» — și-au zis ei — facem și noi lupte. Publicul e prost și vine. Dacă s'a îmbulzit la O.N.E.F., dece nu s'ar îmbulzi și în altă parte? Luptele-s lupte.

Afacerea era așa dar «montată». Nu trebuia găsit decât mijlocul pentru evitarea riscului.

Și mijlocul a fost repede găsit, pentrucă ingeniozitatea consorțiului este într'adevăr remarcabilă:

— Dece l'am angaja pe Huhtanen, pe Raago sau pe Kujanpää? Sunt — e drept — luptători buni, dar au și prostul obicei că vor să fie plătiți. Nu-i mai comod să ai de-aface cu luptători cari nu cer nimic? De pildă cu amatorii? Și ei știu să lupte și ei știu ce-i aia un «Dublu Nelson».

Și știm — mai ales — că Federația de lupte îi oprește sub amenințarea celor mai aspre sancțiuni, să primească bani.

Se poate afacere mai bună? (Recunoașteți și dv. că raționamentul n'are nici un cusur).

FEDERAȚIA DE LUPTE MARȘEAZA

Zis și făcut. Un telefon la Oradea, o scrisoare de confirmare și campionatele naționale, «menite să reînvie sportul luptelor în România», au fost gata. Federația de lupte, de perfectă bună credință — **până la proba contrarie** — s'a gândit că un campionat organizat la București n'are ce strica. Din contra, creiază perspective de viitor unui sport care s'a întremat de curând după o letargie de aproape 5 ani. Și, entuziasmată, a admis tot ce i s'a cerut.

CE I S'A CERUT ȘI CE A ADMIS FEDERAȚIA

Și acum iată condițiunile pe cari le-a acceptat Federația:

1. Luptătorii amatori vor veni la București PE CHELTUIALA PROPRIE.

2. Nu vor pretinde NICI UN BAN PENTRU INTRETINERE.

3. Vor plăti câte O SUTA DE LEI DE CAP, TAXA DE INSCRIERE.

AFACERE LA SIGUR...

După cum se vede, campionatul național de lupte este o afacere sigură. Sau mai bine spus, o afacere... la sigur. Luptătorii amatori se exhibiționează pe gratis, mănâncă și dorm pe socoteală proprie și, pe deasupra, sunt obligați să plătească costul afișajului de bâlciu făcut pe pereții și gardurile capitalei, prin contribuția obligatorie de o sută de lei de căciulă.

Iar ceiace se va încasa, va intra în buzunarele specialiste ale consorțiului alcătuit în vederea regenerării sportului amator din România.

Că scandalul acesta fără precedent, că această comercializare fără scrupule a unui sport minor, dar cu perspective, a fost îngăduită de o federație dornică să se afirme, nu ne miră. Consorțiul știe unde și când să dea loviturile.

Ne miră însă că organele superioare ale sportului românesc n'au găsit cu cale să intervină pentru curmarea acestei sinistre bătăi de joc.

Vom reveni.

Să plătiți cotizația...

Am avut rar ocazia să ne ocupăm de activitatea «internă» a cluburilor noastre de football.

Și aceasta, pentrucă suntem de principiul salubru de a lăsa rufele să fie spălate «în famille».

Totuși, sunt incidente a căror savoare depășește farcul preocupărilor intime, pentru a putea fi general apreciate.

De unul din acestea e vorba, în rândurile cari urmează.

Un club bucureștean — ale cărui posibilități și realități financiare nu sunt totdeauna la nivelul trâmbițărilor «urbi et orbi», cu cari unii din membrii lui aruncă praf în ochii lumii, dovadă făcând turneele săptămânale ale membrilor din comitet, prin «cartier», după subsidii nu totdeauna chiar atât de benevol acordate — acest club, spunem își trage o parte însemnată de venituri din cotizațiile membrilor săi.

Pe care-i execută regulat și cu străşnicie.

In afară de această particularitate «internă», clubul în chestiune are și una «externă».

Adică, se manifestă, în mod public — «publicul» ținând mai mult sau mai puțin generos, ca participare sau dispoziție, după circumstanțe — prin echipa sa de football, sportul cu balonul rotund fiind specialitatea de predilecție.

Și se manifestă când bine, când rău.

După formă și adversar.

Dar, câteodată, și după formația echipei. Formație ce intră, ca alcătuire, în atribuțiile aceloraşi membri de comitet.

Oamenii — spre cinstea lor — caută să «facă cum o fi mai bine». Și, de multe ori, reușesc. Câteodată, însă, o mai și greșesc.

Că, de, errare humanum est...

In vara asta, totuși, procentul de greșeli a fost mai copios decât de obiceiu.

Și — în urma unui nou «lapsus» de formație, cu concluzia logică a respectivei înfrângeri într'un orășel de provincie, — unul din membrii clubului în chestiune s'a revoltat. In consecință — atribuind eșecul, în continuare, reprobabilului «perseverare diabolicum» — s'a așezat la masă — mânuește, profesional, pana și, spun prietenii, cu multă dibăcie — și a așternut, pe hârtie, concluzia atitudinei luate.

Adică, a demisionat.

Și — tare pe anumite principii constituționale, în care se pomenește de libertatea gândirii, a conștiinței, etc., — și-a văzut de treabă.

Patruzeci de zile, s'a considerat deslegat de orice legătură cu fostul său club.

In a patruzeci și una, a aflat că fusese profund greșit.

Căci, desfăcând plicul în care bănuia că — înfârșit! — i-a venit confirmarea liberei dispuneri a ființei sale, privită din punctul de vedere al existenței ca obiect apt a deveni membru în cluburile de football, a citit, în esență, următoarele:

— «... așa că, d-stră nefiind la curent cu cotizațiile, nu vă putem primi demisia.

«Primiți în schimb, o chitanță pentru plata restanțelor și asigurarea deosebitului nostru interes, pentru d-stră».

Ceeace l-a lăsat cu gura oarecum deschisă.

Iar pe noi, ne scutește de orice comentariu.

GHE-ȚAR

Campionatul european de atletism

Primele rezultate dela Torino

S'a bătut recordul mondial la aruncarea suliței
Finlandezii au câștigat 3 probe din 5

(Dela trimisul nostru special)

TORINO, 7 (Prin telefon). — Azi la ora 14 s'au inaugurat în fața unui public restrâns, primele campionate europene de atletism.

Solemnitatea, care a avut loc pe stadionul Mussolini a început prin defilarea atleților reprezentanți ai celor 23 țări participante.

Apoi, d. Elstrom, președintele federației internaționale de atletism, a ținut cuvântarea inaugurală.

Probele au fost animate chiar dela primele serii și s'a bătut chiar un record mondial. Performanța a fost reușită de finlandezul M. Jervinen, care a aruncat sulița la 76 m. 66. (vechiul record îi aparținea tot lui cu 76 m. 10).

De altfel, finlandezii au fost revelația primei zile a campionatelor, deoarece din 5 probe și-au adjudecat 3, în două au ocupat locul al doilea și în una locul al treilea. Această performanță extraordinară a atleților finlandezi, provestește o luptă aprigă în restul disputelor, unde reprezentanții celorlalte state au șanse bine precizate.

REZULTATELE TECHNICE

In prima zi s'au înregistrat următoarele rezultate:

1500 m. serii

Seria I-a

1. Schaumburg (Germania) 4 m. 02 sec. 4.
2. Beccali (Italia) 4 m. 03 sec. 2.

Seria II-a

1. Geeraert (Belgia) 4 m. 01 sec. 2.
2. Martin (Elveția) 4 m. 01 sec. 6.
3. Kusocinski (Polonia) 4 m. 01 sec. 8.
4. Cerati (Italia) 4 m. 01 sec. 8.

100 m. SERII

Seria I-a

1. Hornberger (Germania) 11 sec. 1.
2. Borchmayer (Germania).

Seria II-a

1. Berger (Olanda) 10 sec. 6.
2. Iud (Elveția).

Seria III-a

1. Borchmeyer (Germania) 11 sec. 1.
2. Di Blas (Italia).

Seria IV-a

1. Sir (Ungaria) 11 sec.
2. Osendarb (Olanda).

Semifinala I

1. Sir (Ungaria 10 sec. 6.
2. Borchmeyer (Germania 10 sec. 8.
3. Osondarb (Olanda).

Semifinala II

1. Berger (Olanda) 10 sec. 7.
2. Haenny (Elveția) 10 sec. 8.
3. Horberger (Germania) 10 sec. 8.9.

400 m.

Seria I-a

1. Metzner (Germania) 48 sec. 3.
2. Rabaglino (Italia) 49 sec.

Seria II-a

1. Boisset (Franța) 48 sec. 9.
2. Tavernari (Italia) 49 sec.

Seria III-a

1. Skavinsky (Franța) 48 sec. 5.
2. Wachfeld (Suedia) 49 sec. 1.

110 m. GARDURI

Seria I-a

1. Kovacs (Ungaria) 15 sec. 2.
2. Wegner (Germania).
3. Buratovici.

Seria II-a

1. Caldana (Italia) 15 sec. 1.
2. Leitner (Austria) 15 sec. 2.
3. Petersen (Suedia).

Seria III-a

1. Mantikas (Grecia) 15 sec. 1.
2. Valle (Italia) 15 sec. 1.
3. Caan (Olanda).

Seria IV-a

1. Albrechtson (orvegia) 15 sec. 8.
2. Kunaros (Lituania).
3. Langmeyer (Austria).

Semifinala I

1. Kovacs (Ungaria) 14 sec. 9,
2. Caan (Olanda) 14 sec. 9,
3. Leitner (Austria) 15 sec.

Semifinala II

1. Wegner (Germania) 14 sec. 9,
2. Valle (Italia) 15 sec.
3. Albrechtsen 15 sec. 1.

1500 m. FINALA

1. BECCALLI (Italia) 3 min. 54 sec. 6.
2. Szabo (Ungaria) 3 min. 56 sec. 2.
3. Normand (Franța) 3 min. 57 sec.
4. Schaumburg (Germania) 3 min. 57 sec. 8.
5. Kusocinsky (Polonia) 3 min. 59 sec. 4.
6. Motilainen (Finlanda) 3 min. 59 sec. 6.
7. Goix (Franța).
8. Iurlau (Estonia).

10.000 METRI

1. SALMINEN (Finlanda) 31 min 02 sec. 6.
2. Ascolo (Finlanda) 31 min. 03 sec. 2.
3. Nielsen (Danemarca) 31 min. 27 sec. 4.
4. Braatchea (Norvegia) 32 min. 20 sec.
5. Szilagy (Ungaria) 32 min. 25 sec.
6. Betti (Italia) 32 min. 35 sec.

INALTIME

1. KOTKOS (Finlanda) 200 cm.
2. Halvorsen (Norvegia) 197 cm,
3. Perasalo (Finlanda) 197 cm,
4. Weinkots (Germania) 194 cm,
5. Ladewig (Germania) 185 cm,

CAMIL MORTUN

(Citiți continuare în pagina 2-a)

Cantacuzino va începe în curând raidul București-Damasc fără escală

Reîntors de curând dela Varșovia, unde și-a îndeplinit o pioasă datorie — aceia de a depune o coroană pe mormântul aviatoarei Evelina Karszo Sedlewsky — moartă în urma accidentului cunoscut — Constantin Cantacuzino, năzuește spre alte isprăvi. Și în primul rând spre raidul

BUCUREȘTI—DAMASC—BUCUREȘTI

fără etapă. Acest raid îl preocupă de timp îndelungat și, în vederea lui, a efectuat o serie de alte raiduri cu scopul de a se pune cât mai bine la punct, cu antrenamentul.

Cantacuzino proectase să acopere acest parcurs încă din vară dar, accidentul suferit la Varșovia i-a încurcat socotelile.

UN RAID DE ANTRENAMENT

In afară de sborurile pe care le-a efectuat prin țară, Cantacuzino, după ce a luat un bun galop de sănătate în competițiunea pentru cupa «Ionel Ghica», pe care a câștigat-o cu brio, a pornit la drum, urmând să execute un program de antrenament. Pornirea i-a fost întreruptă de nefericitul accident dela Varșovia. Remis complet, polisportivul român a reluat seria sborurilor iar noul raid București—Varșovia și Varșovia—București a constituit un bun antrenament. Pe deplin satisfăcut de rezultatele obținute cu acest prilej, Cantacuzino a hotărât definitiv, plecarea în marele raid.

CAND VA AVEA LOC INCERCAREA

Cantacuzino s'a decis pentru data de 20 Septembrie. Bineînțeles, această dată poate să sufere oarecare amânări, întrucât sborul este în funcție de starea atmosferică.

In orice caz, sburătorul român va profita de prima zi frumoasă ce va fi după 20 Septembrie și va decola depe aerodromul Băneasa.

CAT VA DURA SBORUL

Distanța aeriană între București și Damasc este de aproximativ 1500 km. Deci, Cantacuzino urmează să străbată, fără escală, nu mai puțin de 3000 km. Este o distanță apreciabilă, care nu este exclus să se mărească din cauza fluctuațiunilor atmosferice și a intemperiilor.

Socotind că Băzu Cantacuzino va sbura cu o viteză mijlocie de 150 km. pe oră, ar urma ca raidul să dureze, cel puțin 20 ore. Cum însă este probabil ca distanța să se mărească cu ceva, probabil că și numărul orelor întrebuințate va crește.

DECOLAREA

După toate calculele, decolarea lui Cantacuzino va avea loc, în ziua ce se va fixa, către orele 24, pentruca sburătorul român să poată beneficia de absolut tot timpul cât vizibilitatea este clară. In plus, el are tot interesul ca orele de sbor fără prea multă vizibilitate să se petreacă pe teritorii cunoscute și cât mai aproape de locul de aterizare.

Socotelile lui Cantacuzino sunt foarte precise și fără intervenția neprevăzutului ele au toate șansele să fie confirmate.

r. e. d.

Electrificarea stadionului O.N.E.F.

Un proect interesant

Terenul O.N.E.F.-ului va deveni în curând teatrul unor interesante matchuri de foot-ball.

In afară de unele partide divizionare ce ar urma să se dispute pe terenul din Dealul Spirei, e vorba de organizări de mari proporții.

In vederea acestor matchuri, terenul ar urma să sufere unele amenajări între cari cea mai importantă este aceea a unei instalații electrice de bună calitate.

Clubul ciclist Brăila demisionează din Federația de specialitate

Roadele „turului ciclist"

Rezultatele nefaste ale «Circuitului României» au început să-și arate colții.

Clubul ciclist din Brăila, în ultima sa ședință de comitet, ținută Joi seara, a decis retragerea din Federația română de specialitate. Această retragere își are origina în nedreptățile făcute cu ocazia «Circuitului României», în care alergătorii brăileni au fost, persecutați de oficialii F. R. C.-ului.

Avem la îndemână toate motivele cari au determinat pe conducătorii clubului din Brăila să facă acest pas.

Deocamdată înregistrăm faptele și vom reveni asupra lor dupăce vom avea la dispoziție și declarațiile d-lui Foty Valerianos, președintele grupării retrase și sufletul mișcării ciciliste din România.

D. Valerianos, fost, înainte de creiarea Federații de tristă memorie, președinte al comisiei centrale a F. S. S. R.-ului, este un sportiv înnăscut; un om care nu a cârtit contra hotărârilor luate de forurile conducătoare, chiar atunci când aceste hotărâri au fost nejustificat de severe. A răbdat cu stoicismul caracteristic omului disciplinat. A încercat să îndrepte lucrurile. S'a străduit să facă ceva pentru acest oropsit sport și ajunsese, pe timpul când îl conducea, să-i asigure un loc de cinste în concertul sporturilor practicate la noi.

Atitudinea și purtarea d-sale nu a fost înțeleasă de urmași cari făcând gafe peste gafe, au reușit să provoace și desgustul acestui sportiv dintr'o bucată.

Rezultatul purtării oficialilor noștri este dezastruos și credem că a sosit momentul să se procedeze la trimiterea la urmă a celor cari au produs discordie în sânul ciclistilor români.

JENNY DUMITRESCU